

Р Е Ш Е Н И Е

№135

гр. Перник, 09.04.2015 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на дванадесети март през две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

като разгледа докладваното от съдията **адм.дело № 895** по описа за **2015 г.** на Административен съд Перник, при участието на секретаря А.М.***, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на **Р.Е.В.,***** срещу заповед № 576 от 01.12.2014 г. на Началника на Второ РУ Полиция при ОД на МВР-Перник за налагане на дисциплинарно наказание "порицание". В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е нищожен, като освен това се излагат и мотиви за неговата незаконосъобразност, като издаден при неспазване на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Иска се прогласяване нищожността на заповедта или нейната отмяна ведно с произтичащите от това законни последици.

Претендира се присъждане на направени по делото разноски съгласно приложен списък.

Ответникът по жалбата – Началника на Второ РУ при ОД на МВР-Перник не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Административен съд - Перник, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Подадената жалба е процесуално допустима, като подадена в срока и от лице, пряко засегнато от административния акт, поради което са дължи разглеждането ѝ по същество.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е заповед №576 от 01.12.2014 г. на Началника на Второ РУ при ОД на МВР-Перник, с която на основание чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, във връзка с чл. 204, ал.4 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца на **Р.Е.В.,*****. Дисциплинарното нарушение се изразява в това, че на 18.10.2014 г. след като е назначен за изпълнение на ППД на пост №1 е напуснал същия за времето от 08:30 ч. до 10:02 ч. В мотивната част на оспорената заповед е посочено, че извършеното деяние представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, а именно „неизпълнение на служебни задължения или заповеди“.

Дисциплинарното производство е започнало с издаването на заповед № 528 от 22.10.2014 г. на Началник II РУП – Перник, с която е назначена комисия за извършване

на проверка по получен сигнал за допуснато нарушение на служебните задължения от Р.В.***. Определен е състав на комисията, която да провери случая и да изготви писмена справка.

Комисията в справка рег.№13718 от 25.11.2015 г. е дала становище до Началника на II-ро РУП при ОД на МВР Перник, че са налице достатъчно данни, че В.*** е извършил нарушение на служебната дисциплина като на 18.10.2014 г., след като е назначен за изпълнение на ППД на пост №1, същият е напуснал поста за времето от 08:30 ч. до 10:02 ч. Така описаното е в нарушение на т.6, буква „Б“ т.3 от изготвените указания рег.№ 1945/11.02.2014 г. Върху изготвената от комисията справка е положена резолюция “Да се изготви заповед за наказание на служителя” с дата 20.11.2014 г. и подпис. По делото не са ангажирани доказателства, от които да е видно, че комисията е искала обяснения по случая от жалбоподателя, но такива с дата 11.11.2014 г. фигурират по делото оформени като сведение подписано от В.*** освен това е посочено, че сведението се дава по повод заповед № 528/2014 г.

От събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства /разпит на свидетелите Г. М. Г.*** и Д. Н. Н.***/ се установява, че жалбоподателят е отсъствал от поста си за по малко от 15 мин. Освен това според показанията на Г. М.*** същият е поискал разрешение от него, за да отиде да си купи закуска. В качеството си на дежурен има правомощието да разреши такова отсъствие от поста. Освен това при разпита свидетелят заяви, че за процесния период, за който е наложено наказанието Р.В.*** е бил в сградата на районното с негово знание.

Показанията на разпитаните свидетели се ценят и възприемат от състава, не само, че са дадени под страх от наказателна отговорност, а и защото са логични, последователни, взаимно подкрепящи се и допълващи се, а и житейски оправдани.

Атакуваната заповед е издадена по реда на чл. 205 и сл. от ЗМВР, като за описаното в нея дисциплинарно нарушение на жалбоподателя е наложено наказание по реда на по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Заповедта е издадена в писмена форма от компетентен орган по чл. 204, т.3 от ЗМВР – началник на II РУП-Перник, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Дисциплинарно производство се образува при наличие на повод и данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от държавен служител на МВР. На основание чл. 208 от ЗМВР, в случая не е необходимо издаването на изрична заповед за образуване на дисциплинарното производство. Издаването на такава заповед се изисква от ЗМВР само за определен кръг от нарушения, сред които процесното не попада.

Ако се приеме, че дисциплинарното производство е било образувано с изготвянето на докладна записка рег. № 12411/22.10.2014 г. – арг. от чл. 205, ал.1, във вр. с чл. 208, изр.2-ро от ЗМВР, която е била представена на вниманието на началника на Второ РУП – Перник, то етапите му които подлежат на проверка за законосъобразност са осъществените след това действие и е необходимо да са ясно отграничени. Върху докладната, по повод на която е образувано дисциплинарното производство има резолюция, с която е възложено на комисия да провери случая в срок до 21.11.2014 г. В хода на тази проверка са събрани сведения от Г. М. Г.*** и Р.В.***, изготвена е справка вх.№13718 от 25.11.2014 г. и е издадена процесната заповед.

Порядъкът, в който се е развило дисциплинарното производство не дава възможност да се отграничат етапите му – кога следва да се приеме за образувано, кога да се изискат обяснения на служителя и от кой са изискани, запознаването му с докладната записка/справка/ с предложение за наказание, за да може лицето да вземе становище по фактите, които са приети за установени и така да се обезпечи правото му на защита.

Действително разпоредбата на чл. 208 ЗМВР дава възможност на органа да не

постановява изрична заповед за образуване на дисциплинарно производство. И в тези случаи, обаче, дисциплинарно-привлеченото лице има правата по чл. 207, ал.8 ЗМВР, които има всеки държавен служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, а именно: да се запознае със заповедта по ал. 1 и с обобщената справка по ал. 7, което се удостоверява с подпис и дата; да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР; да се запознава с материали по производството и да прави необходимите извлечения; да представя доказателства; да прави искания, бележки и възражения; да дава или да откаже да дава обяснения.

От представените и приети по делото писмени доказателства не се установява в процесния случай да е спазена разпоредбата на чл. 206, ал.1 от ЗМВР. Няма данни дисциплинаронаказващия орган преди налагане на дисциплинарното наказание да е изслушал държавния служител или да е приел писмените му обяснения.

Приемането на писмени обяснения по см. на чл. 206, ал.1 от ЗМВР се различава от събиране на сведения при образувано дисциплинарно производство за изясняване на постъпилите данни, за каквото изясняване е послужило даденото от оспорвания сведение от 11.11.2014 г. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал.1 от Инструкция №Из-2813 от 4.11.2011 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, за изслушване на държавния служител, извършил нарушение на служебната дисциплина, се съставя протокол по образец, в който се посочват: дата, час и място на изслушването; орган, осъществил изслушването; данни за присъствали други длъжностни лица; данни за служителя и за това, че е изслушан във връзка с мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, или се отразява, че е отказал да даде обяснения, а съгласно ал.2 и ал.3 на цитираната разпоредба, наказващият орган приема с резолюция даденото от провинилия се държавен служител писмено обяснение по образец. Отбелязват се датата, длъжността и името на органа.

Обясненията на служителя (ако се приемат за такива по чл. 206, ал.1 от ЗМВР т.нар. сведение приложено в административната преписка) са дадени пред комисията и липсват каквито и да било данни, че са обсъждани или съобразени от дисциплинарно наказващия орган преди налагане на наказанието. Видно от резолюция от поставена върху справка рег. № 13718/25.11.2014 г. е дадена инструкция още на 20.11.2014 г. "Да се изготви заповед за наказание на служителя", т.е. налице е безмотивно разпореждане служителят да бъде санкциониран.

Липсват доказателства жалбоподателят да е запознат и с изготвената от комисията по изясняване на случай справка. Предвид това, не следва да се приеме, че дисциплинарният орган е провел законосъобразно процедурата по установяване на фактите и обстоятелствата във връзка с нарушението и снемане на обясненията на жалбоподателя. Правото на защита на жалбоподателя е било накърнено, тъй като не е запознат със справката и констатациите в нея. Т.е. в случая дисциплинарно наказващия орган не е изпълнил императивно вмененото му задължение да наложи дисциплинарно наказание едва след като прецени тежестта на нарушението и настъпилите от него вредни последици, обстоятелствата при които е извършено нарушението, формата на вина, както и цялостното поведение на държавния служител по време на службата /чл.206, ал.2 от ЗМВР/.

Решаващият състав констатира и допуснато нарушение на материалния закон при прилагане на относимата правна норма. Какви са дисциплинарни нарушения ЗМВР установява в чл.194, ал.2, като неизпълнението на заповеди и на служебни задължения са две отделни и самостоятелни основания за ангажиране на отговорност на държавните служители. В мотивите на процесната заповед е посочено, че се налага

наказание за „неизпълнение на служебни задължения или заповеди“, като не е уточнено констатираното отклонение от назначението как е квалифицирано като нарушение по т.2 на ал.2 от чл.194 от ЗМВР или по т.3. Цитираната разпоредба от наказващия орган – чл.200, ал.2, т.11 от ЗМВР се отнася за вида наказание, който следва да бъде наложен при констатирано дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 или т.3. Точното посочване на санкционираното със заповедта нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, и доказателствата, въз основа на които това е установено, са от съществено значение за законосъобразното ангажиране на дисциплинарна отговорност. Тези изисквания са свързани с реализиране правото на защита на наказаното лице, както и с контрола за законосъобразност на административния акт, с който се налага наказанието, с оглед правилна преценка за наличието на осъществено от обективна и субективна страна дисциплинарно нарушение и правилното квалифициране на същото.

От всичко изложено до тук се налага извод, че атакуваната заповед е издадена при допуснати нарушения на установените административно производствени правила за ангажиране на дисциплинарна отговорност на държавните служители от системата на МВР от категорията на съществените, поради което и подлежи на отмяна.

При този изход на спора в тежест на ответника по жалбата следва да се възложат направените от жалбоподателя разноски. Същите са в размер на 410 лева и представляват заплатена държавна такса в размер на 10 лв. за образуване на производство и 400 лева договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р.Е.В.,*** заповед № 576 от 01.12.2014 г. на Началника на Второ РУ Полиция при ОД на МВР-Перник за налагане на дисциплинарно наказание.

ОСЪЖДА ОД на МВР-Перник да заплати на Р.Е.В.***, с ЕГН ***** ***, сумата от 410 лв., представляваща разноски в настоящото производство.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/